

శ్రీ కృష్ణ శతకము - II

శ్రీ కృష్ణ శతకం రెండవ భాగం తాత్పర్యాలతో సహా సంపూర్ణం కావటానికి సహకరించిన శ్రీమతి అయ్యల సోమయాజుల ఫణి మాధవి గారికి ధన్యవాదాలు. వీరు ఆఫ్రీకా ఖండంలోని బోట్స్వానా దేశ నివాసి. తెలుగు భాష మీద ఎంతో మమకారమున్న వీరు అక్కడి పిల్లలకు ఒక రకంగా తెలుగు మాస్టరు అని చెప్పవచ్చు. వీరు తెలుగు అసోసియేషన్ ఆఫ్ బోట్స్వానాలో సభ్యురాలు. మరొక్కసారి వారికి ధన్యవాదాలు తెలియచేసుకుంటూ, ఈ శతకాన్ని చదివి ఎక్కడయినా తప్పులు కనపడితే సరిదిద్దమని వినపము.

కందర్పకోటి సుందర
మంధర ధర నామ తేజ మధుసూదన యో
సుందర విగ్రహ ముసిగణ
వందిత మిము దలంతు భక్త వత్సల కృష్ణా!

తా. కోటి మన్మథుల వంటి మనోహర సౌందర్యమూర్తి! మంధరగిరి పర్వతమును అవలీలగా నెత్తినవాడా! మధువనే రాక్షసుని వధించినవాడా! అందమైన విగ్రహము కలవాడా! ముసిగణాధి సమాహముచే నెల్లప్పుడు పూజింపబడువాడా! భక్తులయందు ప్రేమ కలవాడా! ఓ కృష్ణా! నీన్నే ఎల్లప్పుడు స్మరింతును.

అగణితవైభవ కేశవ
నగధర వనమాలి యాదినారాయణ యో
భగవంతుడ శ్రీమంతుడ
జగదీశ్వర శరణు శరణు శరణము కృష్ణా!

తా. ఎన్ననలపికాని ఐశ్వర్యముకల ఓ కేశవా! గిరిధారీ! వనమాలీ! సృష్టికంతటికీ ఆధారభూతుడవగు ఓ ఆదినారాయణా! జగదీశ్వరా! ఐశ్వర్యవంతుడా! శ్రీకృష్ణా! ముమ్మటికీ నీవే మాకు శరణు! శరణు!

భద్రార్చిత శుభచరణ సు
భద్రాగ్ర సర్వలోక పాలన హరి! శ్రీ
భద్రాధిప కేశవ బల
భద్రానుజ నన్ను బ్రోవు భవహర కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! శుభ మంగళార్చిత పాదపద్మయుగళా! సుభద్రాదేవి నోదరుడా! ఓ హరి! సర్వలోక పాలకా! బలభద్రుని నోదరుడా! ఈ సంసారభవ బంధములనుండి నన్ను రక్షింపుము.

ఎటువలె కరిమొర వింటివి
ఎటువలె ప్రహ్లాదు కభయమిచ్చితి కరుణన్
అటువలె నను రక్షింపుము
కటకట నీను నమ్మినాడ గావుము కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! నీన్ను నమ్మిన గజేంద్రునికి, ప్రహ్లాదునికి అభయమిచ్చి ఎల్లు రక్షించితివో అట్లే నన్ను గూడా రక్షింపుము. నీన్ను మంసూర్తిగా నమ్మియున్నాను తండ్రీ!

ఓ భవబంధ విమోచనా
ఓ భరతాగ్రజ మురారి యో రాఘురామా
ఓ భక్త కామధేనువ
ఓ భయహర నన్నుగావు మోహరి కృష్ణా!

తా. సంసార బంధములనుండి కాపాడే ఓ కృష్ణ పరమాత్మా! భరతునికి అన్నయైన ఓ శ్రీ రామా! భరతాగ్రజా! మురుడనే రాక్షసునికి శత్రువైన ఓ మురారీ! రఘువంశ మునందు బుట్టిన ఓ రఘురామా! నీన్ను నమ్మి కొలిచేవారి కోరిక తీడేర్చి భయమును పోగొట్టే ఓ హరి! శ్రీకృష్ణా! నన్ను రక్షింపుము.

శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ

వాలాయము సిన్ను దలతు వందితచరణా

ఏలుము నను నీ బంటుగ

చాలగ నీను నమ్మినాను సరసుడ కృష్ణా!

తా. ఓ లక్ష్మీరమణా! నారయణా! సమస్త జనులు కోరిచే సుందర పాదపద్మములుగలవాడా! ఓ రసికాగ్రగణ్యా! శ్రీకృష్ణా నా మనస్సు నందెల్లప్పుడూ నీన్నే స్మరించుచున్నాను. నన్ను నీ బంటుగా భాపించి కాపు మయ్యా శ్రీకృష్ణా!

సర్వేశ్వర చక్రాయుధ

శర్వాణీ పినుతనామ జగదభిరామా

సిర్వాణనాథ మాధవ

సర్వాత్మక నన్నుగావు సదయత కృష్ణా!

తా. సమస్త లోకములకూ ప్రభువైన ఓ సర్వేశ్వరా! చక్రాయుధాన్ని ధరించిన ఓ చక్రధారీ! పార్వతీదేవీచే స్తుతంపబడిన నామము గల్గిన ఓ జగదభిరామా! షాక్షాధిపతీ! లక్ష్మీపతీ! సర్వాంతర్యామీ నన్ను దయతో కాపాడుము.

శ్రీధర మాధవ యచ్యుత

భూధర పురుహిత పినుత పురుషోత్తమ నీ

పాదయుగళంబు నెప్పుడు

మోదముతో నమ్మినాడ ముద్దుల కృష్ణా!

తా. ఓ శ్రీకృష్ణా! శ్రీధరా! అమృతా! దేవేంద్రునిచే స్తుతంపబడినవాడా! భూధరా! పురుషోత్తమా! నేనెల్లప్పుడూ నీ పాదపద్మముల నమ్మియుంటిని. దయతో నన్ను రక్షింపుము తండ్రీ!

కొంచెపు వాడసి మదిలో
నెంచకుమీ వాసుదేవ గోపిందహరీ
యంచితముగ నీ కరుణకు
గొంచెము నధికంబు కలదె కొంతయు కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! వాసుదేవా! గోపిందా! శ్రీహరీ! నన్ను అల్పుడనసి సందేహించక భేదరహిత దయను నాపై కురిపించి
నన్ను కాపుము తండ్రి!

రఘునాయక నీ నామము
లఘుమతితో దలచగలనె లక్ష్మీరమణా
యఘములు బాపుదు దయతో
రఘురాముడవైన లోకరక్షక కృష్ణా!

తా. రఘురాముడవైన శ్రీకృష్ణా! జగద్రక్షకా! నీ నామము తలచినంతనే సాపములు బాపే శ్రీహరీ! దయామూర్తిపై నన్ను
కాపాడు తండ్రి! లోకరక్షకా ఇదే నీన్ను సేపించుచున్నాను.

నీ నామము భవహరణము
నీ నామము సర్వసౌఖ్యసివహకరంబు
నీ నామ మమృత పూర్ణము
నీ నామము నే దలంతు నిత్యము కృష్ణా!

తా. ఓ శ్రీకృష్ణా! నీ నామము సంసార దుఃఖములను హరించునదియును, సర్వ సౌఖ్యముల నీచ్చునదియును అయి ఉన్నది.
ఈ సర్వ జగత్తంతయు నీ నామామృతములో నిండియున్నది. అట్టి నీ నామమునే నెల్లప్పుడూ స్మరింతును.

ఓ పుండరీక లోచన
యో పురుషోత్తమ ముకుంద యో గోపిందా
యో పురసంహర మిత్రుడ
యో పుణ్యుడ నన్ను బ్రోవు మోహరి కృష్ణా!

తా. తెల్లతామరవంటి కన్నులుగల ఓశ్రీకృష్ణా! పురుషోత్తమా! గోపిందా! ముకుందా! ఈశ్వరప్రియసఖుడా! ఓ పుణ్యాత్మా!
పాపమును పోగొట్టే శ్రీహరి నన్ను చల్లగా కాపాడుము.

ఒక సారి నీదునామము
ప్రకటముగా దలచువారి పాపము తెల్లన్
వీకలములై దొలగుటకును
సకలార్థ యజామిళుండు సాక్షియై కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! నీ నామస్మరణనొక్కసారి చేసినంత మాత్రమునవే భక్తుల పాపములెల్లను పోవుననుటకు అజామిళుండే
సాక్షి.

దుర్వార చక్రధరకర
శర్వాణీభర్తృపినుత జగదాధారా
నిర్వాణనాథ మాధవ
సర్వాత్మక నన్నుగావు సరగున కృష్ణా!

తా. అతిపరాక్రమమైన చక్రమును చేతధరించిన ఓ శ్రీకృష్ణా! ఈశ్వరునిచే స్తుతింపబడినవాడా! జగదాధారా!
లోకప్రభూ! మోక్షాధారా! సర్వాత్మాశ్రీకృష్ణా! త్వరగా నన్ను బ్రోవుము తండ్రీ!

ముందుండ నీ దురితాత్ముడ
నిందల కొడిగట్టినట్టి నీచుని నన్నున్
సందేహింపక కావుము
నందుని వరపుత్ర నిన్ను నమ్మితి కృష్ణా!

తా. ఓ శ్రీ కృష్ణా! పరమాత్మా! నందకుమారా! పాపపంకిల మనస్కులమైన మేము మాఘలమసి గ్రహించి మా నిందా తిరస్కార దూషణలెల్లను మంచి మనస్సుతో కాచి, మమ్ములను తరింపజేయుము.

పురుషోత్తమ లక్ష్మీపతి
సరసిజ గర్భాదీమోని సన్నత చరితా
మురభంజన సుర రంజన
వరదుడవగు నాకు భక్తవత్సల కృష్ణా!

తా. పురుషశ్రేష్ఠా! భాక్తవత్సలా! ఓ లక్ష్మీపతీ! బ్రహ్మాదీమనులచే కొనియాడబడిన గుణవంతుడా! మురహరీ! దేవతాప్రియా! నన్ను వరములిచ్చి కాపాడినవాడవగుము.

దుష్టుండ ననాచారుడ
దుష్టచరిత్రుడను చాల దుర్బుద్ధిని నే
నిష్ఠనిను గొల్వనేరని
కష్టుడ నను గావు కావు కరుణను కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! నేను దుష్టుడను! సత్రవర్తనారహితుడను, దుష్టచరిత్రుడను, దుర్బుద్ధితోనున్నవాడను, నియమనిష్ఠలతో నిన్ను కొల్వలేని మందభాగ్యుడను. కరుణతో నన్ను కావుము కృష్ణా!

వనజాక్ష భక్తవత్సల
ఘనులగు త్రైమూర్తులందు కరుణాసిద్ధివై
మను నీ సద్గుణజాలము
సనకాది మునీంద్రులెన్నజాలరు కృష్ణా!

తా. ఓ పద్మనేత్రా! భక్తవత్సలా! త్రైమూర్తులైన బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులను నీ బొజ్జయందుంచుకొని కరుణాసిద్ధివై
యొప్పు కృష్ణా! సనక సనందనాది మునులు గూడా కనుగొనలేనే నీ గొప్పతనము ఎంచు నా తరమా! తండ్రీ!

చుక్కల నెన్నగవచ్చును
గ్రక్కున భూరేణువులను గణుతింపనగున్
జొక్కపు నీ గుణజాలము
నక్కజమగులెక్కపెట్ట నజునకు కృష్ణా!

తా. ఓ శ్రీకృష్ణా! ఆకాశ నక్షత్రములను, భూభీరేణువులను, లెక్కపెట్టవచ్చునేమాగానీ నీ సద్గుణములెన్నబ్రహ్మకైననూ
తరముగాదుకదా, మరి మేమెంత తండ్రీ!

పదునాలుగు భువనంబులు
కుదురుగ నీ కుక్షి నీలుపుకొను నేర్పరివై
పిడితంబుగ నాదేవకి
యుదరములో నెట్టు లోదిగియుంటివి కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! బ్రహ్మాండలోకములన్నింటినీ నీ బొజ్జలో నీలుపుకున్న పరమేశ్వరా! దేవకిదేవి గర్భములో నెటుల
ఓదిగియుంటివి తండ్రీ!

అంపాలంబిత కుండల
కంసాంతక! నీవు ద్వార కాపురితోనన్
సంసారరీతి నుంటిపి
హంసేంద్ర! పిశాలనేత్ర అచ్యుత కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! కంసుని చంపిన ఓ విశ్వేశ్వరా! నీ కర్ణాభరణాలు సర్వాంగ శోభితాలు. పిశాలనేత్రములుగల ఓ పరమయోగశ్రేష్ఠీ! నీవు నాశము లేనివాడవు. ఈశ్వరుడవు. సిగర్వీపి. ద్వారకాపురిలో సాధారణ సంసారివలెనుంటిపి.

అంగన పనుపున ధోవతి
కొంగున నటుకులను ముడుచుకొని వచ్చిన యా
సంగతి వినె దయనాసగితి
రంగుగ సంపదలు లోకరక్షక కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! తన భార్య పంపగా నీ ప్రియసఖుడు కుచ్చేలుడు నీ దర్శనార్థమైవతెంచి, నీకు ఏ కానుక నీయ్యజాలక, కొంగుననున్న నటుకులనీయ్యక సిగ్గు వహించుచుండగా నీవు ఆ అటుకులనారగించి యాతని మదిసెరిగి సంపదలెచ్చి, బ్రోచితిపి. నీ పిశాల దృష్టివేమని పొగడగలను కృష్ణా!

గిరులందు మేరువౌదువు
సురలందున సింద్రుడౌదు చుక్కలలోనన్
బరమాత్మ చంద్రుడౌదువు
నరులందున నృపతివౌదు నయముగ కృష్ణా!

తా. ఓ శిఖిపించువోళీ! కృష్ణా! నీవు మేరునగధీరుడవు. చుక్కలలో సింద్రుడవు. నరులను నీతిగా నమ్మకముగా ప్రాతించు నృపతివీ. (అనగా రాజువని యర్థము)

కుక్షిని సకల జగంబులు
నిక్షేపము జేసి ప్రళయనీరధి నడుమన్
రక్షక వటపత్రముపై
దక్షత పవళించునట్టి ధన్యుడ కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! జగద్రక్షకా! సమస్త లోకాల్ని బాణ్ణులో సింపుకున్న భుజగ శయనా. మహాప్రళయమందు మహాసముద్రమున నొక మట్టియాకుపై పవళించిన ధన్యాత్ముడవైన నిన్ను తెలిసికొనుట మా తరమా?(కాదుయని అర్థము).

విశ్వోత్పత్తికి బ్రహ్మపు
విశ్వము రక్షింపదలచి విష్ణుడ వనగా
విశ్వము జెరుపను హరుడవు
విశ్వాత్మక నీవె యగుదు వెలయగ కృష్ణా!

తా. సమస్తసృష్టి స్థితిలయకారకుడవు నీవే! నీవు త్రిగుణాత్ముడవు. సృష్టించే బ్రహ్మపు నీవు. రక్షించే విష్ణుమూర్తివీ నీవు. లయమును చేసే నీశ్వరుడవూ నీవే! అంతయూ నీవే! అస్మియూ నీవే! ఏ పని చేయనప్పుడు ఆ పేరుతో పిలువబడే సర్వాంతర్యామివీ నీవే కృష్ణా!

మగ మీన మవై జలధిని
పగతుని నోమకుని జంపి పద్మభవునకు
న్నిగ మముల దెచ్చియిచ్చితిపి
సుగుణాకర! మేలు దివ్యసుందర కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! త్రేతాయుగములో మగచేపవై మత్స్యావతారమెత్తి వేదాత్ని దొంగిలించిన నోమకాసురుని జంపి, వేదాత్ని రక్షించి బ్రహ్మాదేవుని కిచ్చి మంచి కార్యము నెరవేర్చిన వేదాంతకోపిడుడవు నీవు.

ఆదివరాహుడవై నీ
వాదనుజ హిరణ్యనేత్రు హతుతజే సితగన్
మోదమున సురలు బొగడగ
మేదిసి గిరి గొడుగునెత్తి మెరసితీ కృష్ణా!

తా. వరాహరూపమును ధరించి, హిరణ్యతుడను రాక్షసుని జంపి రసాతలములో మునిగి పోతున్న భూలోకమును నీ కోరలతో పైకెత్తి కాపాడిన జగద్రక్షకుడవు నీవు.

కెరతీ యరచేత కంబము
నరుదుగ వేయుటను వెడతీ యసురేశ్వరునిన్
ఉదరము జీరి వధించితీ
నరహరి రూపావతార నగధర కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! నీవు నరసింహావతారమెత్తి నరసింహుడవై హిరణ్యకసిపుడనే రాక్షసుని కడుపు చీల్చి సంహరించినవాడవు.

వడుగుడవై మూడడుగుల
నడిగితివో భళిర భళిర, యఖిల జగంబుల్
తొడిగితివి నీదు మేనున
గడు చిత్తము నీ చరిత్ర ఘనమగు కృష్ణా!

తా. నీ ఘన చరిత్రను నేనేమని పొగడగలవాడను. నీవు వామనావతారమెత్తి బలీచక్రవర్తిని మూడడుగుల నేలసిమ్మనీ అడిగి సమస్తలోకాల్నిరెండు అడుగులలో నాక్రమించి మూడవ అడుగుని బలీచక్రవర్తి తల్లిపైనుంచి పాతాళమునకునణగద్రొక్కిన ఘనుడవు. నీ చరిత్ర కడు ప్రశంశనీయము.

ఇరువ దొక మారు నృపతుల
శిరములు ఖండించితార చేగొడ్డంటన్
ధర గశ్యపునకు నీచ్ఛీయు
బరగవె జమదగ్ని రామభద్రుడ కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! నీవు పరశురామావతారమెత్తినీ అయిదమైన గండ్రగొడ్డతీతో ఇరవై ఒక్కమార్లు రాజులందరినీ
హతమార్చితివీ. కశ్యపునికి భూమీవంతను ధారవోసి సముద్రపుబొడ్డున క్రొత్తగా కొంచెము నేలను సంపాదించి
తపస్సుచేసికొంటివీ.

దశకంఠుని బరిమార్చిన
కుశలముతో సీత దెచ్చికొనియు అయోధ్య
న్వీశదముగ కీర్తి నేలీతి
దశరథరామావతార ధన్యుడ కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! నీవు శ్రీరామావతారములో రావణాసురుని జంపి నీ భార్య సీతను దెచ్చుకొని అయోధ్యను తెప్పగా
పాఠించితివీ. ఘనమగు ఎనలేని కీర్తిని సంపాదించితివీ.

అపరాధ సహస్రంబుల
నపరిమితములైన యఘము లనిశము నేనుం
గపటాత్ముడనై జేసితి
చపలుని ననుగావు శేషశాయివి కృష్ణా!

తా. ఓ ఆదిశేషశయనా! శ్రీకృష్ణా! నేను దుష్పుత్యుడనై ఘోర పాపం లనేకములుగా చేసియున్న మందభాగ్యుడనూ,
చంచల స్వభావసిద్ధుడనూ నగునన్ను దయతో కాపుము కృష్ణా!

నరపశువు మూఢచిత్తుఁడ
దురితారంభుఁడను మిగుల దోషగుఁడును నీ
గుణు తెఱుఁగ నెంతవాడను
హరి నీవే ప్రాపుదాపు నొదువు కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! నేను మానవ పశుప్రాయుడను. అజ్ఞానవంతుడను. పాపత్ముడను. తెలిసియో తెలియకయో అనేక పాపములు చేసినవాడను. నీన్ను తెలుసుకొనుట నా తరమా! నీవే నాకాధారము. నన్ను పొందదగినవాడవు నీవే!

పంచేంద్రియ మార్గంబుల
కొంచెం బుద్ధిని చరించీ కొన్ని దినంబుల్
ఇంచుక సజ్జన సంగతి
నెంచగ మిమ్మెరిగినాఁడ నీప్పుడె కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! నేనీదివరకు ఇంద్రియలోలసుడనై, అజ్ఞానీనై మెరిగితీసి. కాసి సాధుసాంగత్యమున నీప్పుడిప్పుడి నీన్ను తెలుసుకుంటున్నాను.

క్రతువులు తీర్థాగమములు
వ్రతములు దానములు సేయవలెను లక్ష్మీ
పతీ! మిము దలచినవారికి
నతులీత పుణ్యములు గలుగు బరుద కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! లక్ష్మీపతీ! నీన్ను సేవించినంతనేయజ్ఞయూగాది క్రతువు, తీర్థస్నాన, వేదపారాయణ, వ్రతదానములు మొదలగు పుణ్యకార్యములవలన చేసిన ఫలము లభించుచుండగా మరల వేరే వాటిని చేయుట ఎందులకు?

శతకోటి భాను తేజా
యతులీత సద్గుణ గణాధ్య యంబుజ నాభా
రతీనాథజనక లక్ష్మీ
సతీహిత నను గావు భక్త సన్నత కృష్ణా!

తా. శతకోటి సూర్యకిరణాల తేజస్సుతో వెలుగొందు సాటిలేని సద్గుణ సంపన్నా! తామర పూవు నాభీయందు కలవాడా! మనమధుని తండ్రివైన ఓ కృష్ణా! లక్ష్మీవతీ! భక్తులచే కొనియాడబడు శ్రీకృష్ణా నన్ను దయతో కపాడుము.

దుర్మతిని మిగుల దుష్టపు
కర్మంబులు జేసినట్టి కష్టుడ నన్నున్
నిర్మలుని జేయవలె ని
స్కర్ముడ నిను నమ్మినను నిజముగ కృష్ణా!

తా. ఓ శ్రీకృష్ణా! చెడుకృత్యములు చేసి, దుర్బుద్ధితో పెక్కు చెడ్డ పనులను చేసి అందరినీ బాధ పెట్టియున్నాను. ప్రస్తుతము నేను సన్యసింపి, మౌనము వహించి యే కర్మలను చేయక సద్బుద్ధితో యున్నాను. నీన్నే సత్యమని నమ్మియుంటిని. పాపరహితునిగా జేసి నన్ను బ్రోవుమని వేడుచున్నాను.

సత్రామనుత జనార్దన
సత్రాజిత్త నయనాథ సౌందర్యకళా
చిత్రావతార దేవకి
పుత్రా నను గావు నీకు పుణ్యము కృష్ణా!

తా. ఓ జనార్దనా! కృష్ణా! ఇంద్రునిచే కొనియాడబడినవాడా! సత్రాజిత్తు కూతురైన సత్యభామకు పతియైనవాడా! సుందర శరీరా! సౌందర్యరత్నాకరా! దేవకీ సుతా! నన్ను రక్షింపుము. నీకు పుణ్యము కలుగును.

గోపాల దొంగ మురహర
పాపాలను పాటచోలు ప్రభుడవు నీవే
గోపాల మూర్తి దయతో
నా పాతిట గతి గి ప్రోవు నమ్మితి కృష్ణా!

తా. ఓ గోపాలా! మురహరీ! శ్రీకృష్ణా! మా పాపములను భోచే పిభుడవు నీవే! నా దును దయవుంచి కాపాడుము. నీన్నే
నమ్మితిసి ప్రభూ!

జయమును విజయను కియ్యవె
హయముల ములుకోల మోపి యదలించి మహా
రయమున రొప్పవె తేరున
భయమున రిపుసేన పిటి గిత పాటగ కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! కౌరవసేన నీ సారథ్యమును చూపి భయపడి పరిసోయేటట్లు నీవు అర్జునునికి రథసారథివై అత్యంత వేగముతో
రథమును తోలి విజయము సిద్ధించునట్లు సాయపడితిపిగదా!

అందఱు సురలును దనుజులు
పొందుగ క్షీరాబ్ధి దటవ పొలుపున నీ వా
నందముగ కూర్మరూపున
మందరగిరి యెత్తితొర మాధవ కృష్ణా!

తా. ఓ లక్ష్మీపతీ! శ్రీకృష్ణా! దేవతలు, రాక్షసులు పాలసముద్రమును చిలీకినప్పుడు నీవు కూర్మవతారమెత్తి (తాబేలు
రూపమున) మందరగిరినెత్తి సాయపడితిపి. సత్కార్యమునకు సాయపడవలెనను సామెత నీ నుండియే పుట్టినదేమో!

పరనారీ ముఖపద్మము
గుఱుతగు కుచకుంభ ములను గొప్పును నడుమున్
అరయంగనె మోహింతురు
సిరతము నీను భక్తిగొల్వ నేరరు కృష్ణా!

తా. ఊణభంగురమైన సుఖభోగాలకు లోబడి అందమైన మందరాంగి కుచకుంభ ములను చూడగనే మోహించే ఈ
మాధజనులు నీ యందు మనసునిల్పి నీన్నుపూజింపరుగదా? ఎంత అపవేకులీ జనులు!

గజరాజ వరద కేశవ
త్రీజగత్కల్యాణ మూర్తి దేవ మురారీ
భుజగేంద్ర శయన మాధవ
పిజయాఘ్నఁడ నన్ను గావు వేగమె కృష్ణా!

తా. ఓ కేశవా! జనార్దనా! గజేంద్రుని రక్షింపి వరముతీప్సే కాఫాడితీపి. ముల్లోకాలకూ శుభాతీచ్ఛే మూర్తి స్వరూపా! ఓ
దేవా! మురారీ! శేషశయనా! ఓ మాధవా! అర్జునుని ప్రేమబాంధవుడా! రాక్షస సంహారీ! నన్ను త్వరగా కాపాడుము తండ్రీ!

స్తంభమున వెడలి దానవ
దింభకు రక్షించునట్టి రీతీని వెలయన్
అభౌజనేత్ర జలసిధి
గంభీరుఁడ నన్ను గావు కరుణను కృష్ణా!

తా. సముద్రమువంటి గంభీరమైన మనస్సు కల్గినవాడా! తామరపువ్వుల వంటి నేత్రములు కలవాడా! కృష్ణా! నీవు
నరసింహవతారముతో స్తంభమునుండి వెడలి ప్రహ్లాదుని కాపాడిన రీతీ నన్నుగూడా దయతో కాపాడుము తండ్రీ!

పరుసము నోకిన యనుమును
వరుసగ బంగారమైన వడుపున జీహ్వన్
హరి నీ నామము నోకిన
సురవందిత నేను నటుల సులభుడ కృష్ణా!

తా. దేవతలచే పూజింపబడినవాడా! ఓ కృష్ణా! స్పృహవేధి నోకినంతనే ఇనుము కూడా బంగారమైన విధంబున ఓ శ్రీహరి! నీ నామము మా నాలుకకు తగిలినంతనే మోక్ష ప్రాప్తిని పొందుదము.

హరి సర్వంబున గలడనీ
గరిమను దైత్యుండు బలుక కంబములోనన్
యిరవొంది వెడతీ చీల్చవె
శరణను ప్రణ్ణదుడించు సాక్షియెకృష్ణా!

తా. ఓ శ్రీహరి! కృష్ణా! శ్రీహరి సర్వాంతర్యామి ఎల్లెడలా కలడా! యిసి గర్వముతో పలికిన రాక్షసుని అతను చూపుమన్న స్తంభమునుండే వెలువడి యాతని గర్వమడంపి సంహరించి ప్రణ్ణదుని కాపాడితివీ ఓ కృష్ణా! అందుకు ప్రణ్ణదుడే నీకు సాక్షి.

తట తట తేటికి జేసెదు
కటకట పరమాత్మ నీవు ఘంటాకర్ణున్
ఎటువలె నీపుణుని జేసీతి
వటువలె రక్షింపు మయ్య యచ్యుత కృష్ణా!

తా. కృష్ణా! నన్నెల దుఃఖపెట్టెదవు; పూర్వము ఘంటాకర్ణుడను వాని నెటు నేర్పరినీ జేసీతివో యటు నన్నుగూడ రక్షింపుమా! ఓ శ్రీకృష్ణా! ఆచ్యుతా! పరమాత్మా! ఘంటాకర్ణుని ఏ విధంగా నీపుణుని గావించితివో అటులనే నన్ను గూడా చల్లగా కాపాడుము తండ్రీ!

తురగాధ్వరంబు జేసిన
పురుషులకును వేతె పదవి పుట్టుటయేమో
హరి మీము దలచినవారికి
నరుదాకై వల్యపదవి యచ్యుత కృష్ణా!

తా. ఓ అచ్యుతా! కృష్ణా! శ్రీహరీ! ప్రశస్తమైన అశ్వమేధయాగఫలమునకు సరిపడు ఫలము ఉండునో లేనోకానీ
పరమేశ్వరుడవైన నీన్ను తలచినవారికి మోక్షప్రాప్తి కలుగుననుబట్టి సందేహములేదు.

ఏ పిభుఁడు ఘోరరణమున
రావణు వధియించి లంకరాజుగ నిలిపెన్
దీపించియూ పిభీషణు
నా పిభునే దలఁతు మదిని నచ్యుత కృష్ణా!

తా. ఓ అచ్యుతా! శ్రీకృష్ణా! పరమేశ్వరా! నీవు రామావతారములో భయంకర యుద్ధమున రావణుని చంపి అతని
తమ్ముడు పిభీషణుని ఆశీర్వదించి లంకకు రాజుగా చేసెతిపి. అట్టి కృష్ణా! సదా నీన్ను నా మంస్సునందే
నిల్చుకొందును తండ్రీ!

గ్రహభయ దోషము లొందవు
బహుపీడలుచేర వెఱచు పాయును నఘముల్
ఇహపర ఫలదాయక పిను
తహతహలె క్కడిపి నన్ను దలచిన కృష్ణా!

తా. బ్రతికినంతకాలము ఇహలోకములోనూ, చచ్చిన తరువాత పరలోకములోనూ సుఖములనొసగే ఓ కృష్ణా! ఏ
నామము తలంచినంతనే భూత ప్రేత, పిశాచ, బ్రహ్మరాక్షసులు దరిజేరవో, దుఃఖములు కలుగవో, పపములు
దరిజేరవో గాతీ పీడలు అంతవో అట్టి నీన్ను ఎల్లప్పుడు నా మంస్సునందే నీల్పి పూజింతును తండ్రీ!

గంగ మొదలైన నదులను
మంగళ ముగ జేయునట్టి మజ్జన ములకున్
సంగతి గలిగిన ఫలములు
రంగుగ మిము దలచు సాటిరావుర కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! పవిత్రమైన యమున, సరస్వతీ, బ్రహ్మపుత్ర, కృష్ణా, గోదావరి నదులందు మునిగిన కలుగు పుణ్య
ఫలములు నీ నామస్మరణము వలన వచ్చే పుణ్యఫలములతో సాటిరావు.

ఆ దండకా వనంబున
కోదండము దాల్చినట్టి కోమలమూర్తి
నదండఁ గావ రమ్మీ
వేదండము కాచినట్టి వేలుప కృష్ణా!

తా. ఓ శ్రీకృష్ణా! దండకారణ్యములో కోమల కోదండమూర్తివై, పితృవాక్య పరిపాలకుడవై, రాక్షసులను చంపి, అనేక
కష్టములు చవిచూసిన ఓ శ్రీహరీ! కృష్ణా! గజేంద్రుని కాపాడుటకు వైకుంఠమునుండి ఆఘమేఘాలమీద వచ్చి కాపాడావు.
అట్లే నన్ను గూడ త్వరగా ఈ భవబంధాలనుండి రక్షించి మోక్షాన్ని ప్రసాదించు తండ్రీ!

చూపుము నీ రూపంబును
పాపపు దుష్కృతములెల్ల పంకజనాభా
పాపము నాకును దయతో
శ్రీపతి నిను నమ్మినాఁడ సిద్ధము కృష్ణా!

తా. ఓ శ్రీకృష్ణా! పంకజనాభా! విష్ణుమూర్తి! నీ దివ్యస్వరూపమును నా కొక్కసారి చూపుము. అజ్ఞాన తీమిరములో
మునిగి నేజేసిన చెడ్డకార్యములనన్నింటినీ దయతో పోగొట్టుము. శ్రీపతీ! ఎల్లప్పుడు నా మనస్సునను నీన్నే
నమ్మినాడను. నీజమీదీ. కావుము కృష్ణా!

పరులను నడిగిన జనులకు
కురుచను మీ యిదియటంచు గఱుతుగ నీవు
స్మరుచఁడవై వేడితి మును
ధర బాదత్రయము బలీని తద్దయు కృష్ణా!

తా. ఓ శ్రీకృష్ణా! అవసరార్థము ఇతరులను యాచించుటలో తప్పులేదని లోకమునకు తెలిసేటట్లు నీవు
వామనావతారుడవై బలీని మూడడుగుల నేల నడిగి మంచినీ రక్షించితివి.

పాలను వెన్నయు మ్రుచ్చీల
రోలను మీ తల్లిగట్ట రోషముతోడన్
తీలాపినోది వైతివి
బాలుఁడవా బ్రహ్మగన్నప్రభుఁడవు కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! నీ బాల్యచేష్టలు మిక్కిలి ప్రశంశములు, సందర్భ సహితము. నీ చిన్నతనములో నీ తల్లి నీన్నతోటికి
కట్టివేయగా తీలాపినోదవై నొక సత్కార్యము చేసి చూపెడితివి. నీవు బాలుడివా కృష్ణా! కాదు బ్రహ్మదేవుని కన్న
శ్రీహరివే!

అప్పా యిత్తువు దయతో
నప్పాలను నతిరసంబు ననుభవశాలీ
యప్పాలను గనుఁగొనవే
యప్పా నను బ్రోవు వేంకటప్పా కృష్ణా!

తా. ఓ తండ్రీ! శ్రీకృష్ణా! దయతో మాకు ప్రసాదంబులనొసంగెదవు. అట్లే ప్రేమతో మమ్ము కాపాడుము తండ్రీ!

నాపిరి నీ భక్తులకుం
గావరమున నెగ్గసేయు గర్వాంధులమున్
దేవ వధించుట పింటిసి
నీవల్లను భాగ్యమయ్యె నిజముగ కృష్ణా!

తా. ఓ పరమేశ్వరా! కృష్ణా! నీభక్తులను హింసించేవారిని సంహరించేతివి. నీ వలనలోకాసికంతకూ మేలు కలిగెను. నిజముగా నీవు నీ భక్తుల పాతిక కల్పతరువువి.

అయ్యా పంచేంద్రియములు
నుయ్యాలల నూచినట్లు లూచగ నేనున్
నీ యాజ్ఞ దలఁపవేరను
కుయ్యాలింపుము మహత్ము గుఱుతుగ కృష్ణా!

తా. ఓ తండ్రీ! శ్రీకృష్ణా! నా పంచేంద్రియములు నా వశము తప్పుచున్నవి. నీయాజ్ఞను నెరవేర్చితే కున్నాను. గుర్తెరిగి నా మొఱను ఆలకింపుము తండ్రీ!

కంటికి రెప్పవిధంబున
ఓంటుగదా యనుచు నన్ను బాయక యెప్పుడున్
జంటయు నీ వుండుట నే
కంటకమగు పాపములను గడచితి కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! పరమేశ్వరా! ఈశ్వరా! నీ సేవకుడనైన నన్ను కంటికి రెప్పలాగున కాచి రక్షించుము తండ్రీ! ఎల్లప్పుడు జంటగా నాయందుండి నా కష్టములను బాపి రక్షించుమో! శిఖి పింఛ మోళీ!

యముసికి సికచే వెఱవను
కమలాక్ష జగన్నీవాస కామితఫలదా
పిమలమగు నీదు నామము
నమరఁగ దలచెదను వేగ నసిశము కృష్ణా!

తా. ఓ కమలాక్షా! జగన్నీవాసా! కోరిన కోరికలు నొసంగే ఓ ప్రభూ! స్వచ్ఛమైన నీ నామము నెల్లప్పుడు
పరిశుద్ధాత్మతో స్మరింతును. మృత్యువుకి కభయపడను. నీ పవిత్ర నామామృతములో నోలలాడెదనో తండ్రీ! చల్లగా
నన్ను కాపాడుము.

అందెలు పాదమునందున
సుందరముగ నుంచినావు సౌంపలరంగా
మందరధరముని సన్నత
నందుని పరపుత్ర సిన్ను నమ్మితి కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! ఇంపుసొంపుగా నీ పాదాబ్జములయందు గణ్ణలు నుంచుకొన్నావు. పర్వతాన్ని అవలీలగా నెత్తిన ఓ చేన్నీ
కృష్ణా! మునులందరిచే స్తుతింపబడినవాడా! నందకుమారా! నీన్ను నమ్మినాను. నీకిదే నమస్కారము.

శిరమున రత్న కిరీటము
కరయుగమున శంఖచక్ర ఘణభూషణముల్
ఉరమున వజ్రపుపతకము
సిరినాయక అమరఁదాల్తు శ్రీహరి కృష్ణా!

తా. ఓ శ్రీహరీ! కృష్ణా! లక్ష్మీపతీ! తలపై రత్నకిరీటము, కరములందు శంఖ, చక్రములును, వక్షస్థలమున
కౌస్తుభమణియును అలంకారముగా ధరించిన నీ సుందర స్వరూపము ఎంత మోహనాకారముగా యున్నదీ.

త్రీపురాసుర భార్యల నతి
సిపుణతతో వ్రత ముచేత నితిపిన కీర్తుల్
కపటపు రాజపు భళిరే
కృపగల బౌద్ధావతార ఘనుడవు కృష్ణా!

తా. దయార్థుడవై బౌద్ధావతారుడవైన ఘనమగు కృష్ణా! త్రీపురాసుర భార్యలను వ్రత ముచేత సిపుణతతో
కీర్తివంతులుగా చేసిన బుద్ధుడవుడవు నీవే. భళిరే! కపట రాజువై వారి కీర్తిని నితిపిన నీన్నెమని పొగడగలను.

దుర్భరబాణము రాఁగా
గర్భములోనుండి యాభయ గావు మటన్నన్
నిర్భర కృప రక్షించితి
వర్భకు నభి మన్యుసుతుని నచ్యుత కృష్ణా!

తా. ఘనకీర్తి వహించిన కృష్ణా! అశ్వత్థామబ్రహ్మస్త్రమును ఉత్తర గర్భపిప్పితికై పిడువగా ఆ గర్భస్థ శిశువగు
పరీక్షితుని రక్షింపుమని వేడుకొనగా అభయపిప్పి రక్షించి కాపాడిన అభయప్రదాతవు నీవే!

దుర్జనులగు నృపసంఘము
నిర్జింపఁగదలచి నీవు నిఖిలధారా
దుర్జనులను వధియింపను
నర్జునునకు నీవు సారధైతిపి కృష్ణా!

తా. సమస్తాభారభూతుడవైన ఓ కృష్ణా! దుర్జనులైన దుర్మార్గ రాజ సమూహములను నిర్మూలించుటకై సన్మార్గుడైన
అర్జునునకు సారధివైతిపి. నీ దుర్జన సజ్జన విశ్లేషమునేమని పొగడగలను తండ్రీ!

శుభ్ర మగు పాంచజన్యము
అభ్రంకష మగుచు మ్రోవ నాహవ భూమిన్
పిభ్ర మలగు దనుజ సుతా
గర్భంబుల పగులజేయు ఘనుడవు కృష్ణా!

తా. ఘనకీర్తిగల కృష్ణా! యుద్ధభూమిలో నీవు పూరించిన పాంచజన్య శంఖారావం ఆకాశము వరకు వ్యాపించి భీకరధ్వని చేయగా ఆ ధ్వనికి త్రుళ్ళిపడిన రాక్షస స్త్రీల గర్భములు బ్రద్దలయ్యెను గదా! నీవెంత ఘనుడివి కృష్ణా!

హావసుదేవ కుమారక
కావుము నా మాన మనుచు కామిని వేడన్
ఆవనజాక్షికి నెచ్చెతి
శ్రీవర! యక్షయ మటంచు చీరలు కృష్ణా!

తా. దీనజనోద్ధారకా! కృష్ణా! వసుదేవకుమారా! నా మానమును కాపాడమని ప్రార్థించిన ద్రౌపదికి అక్షయమగు చీరలిచ్చి అభయమిచ్చి కాపాడిన కారుణ్యమార్తీ నీకిదే నా నమస్కారములు.

పదియాఱువేల నూర్వురు
సుదతులు నెల మండ్రు నీకు సొంపుగ భార్య
ల్వీదితంబుగ బహురూపుల
వదలక రమియుతువౌర వసుధను కృష్ణా!

తా. శ్రీహరీ! కృష్ణావతారములో పదహారువేల నూర్వురు గోపికలనూ, అష్టభార్యలనూ సుఖించి తృప్తిపరచిన నీ మహిమ అత్యంత అద్భుతము కదా!

అండజవాహన పీను బ్ర
హ్మాండంబుల బంతుల పట్ల యాడెడు నీ వా
కొండల నెత్తీతి వందురు
కొండిక పసి గాక దొడ్డకొండా కృష్ణా!

తా. గరుత్మాంతుడు వహన ముగాగల ఓ కృష్ణా! బ్రహ్మాండలోక ములను బంతులవలె నాడెడు నీవు మందర, గోవర్ధన
గిరులనెత్తీతివీ అనుట పిడ్డార మా! కాదు యనే భావము.

దేవేంద్రుడలు కతోడను
వాపిరి గా తాళ్ళవాన పడి గుఱియింపన్
గోవర్ధన గిరి యెత్తీతి
గోవుల గోపకుల గాచుకొఱకై కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! దేవేంద్రుడు పిక్కిలి కోపించి గోపాలురపై అతీ శీఘ్రముగా భయంకర రాళ్ళు వర్షమును కురిపింపగా ఆ
గోవులను, గోపాలురను కాపాడుటకై చీటికన వ్రేతీతో గోవర్ధన పర్వతమును ఛత్రమువలె నెత్తిన నీ సామర్థ్యము
నేనే మనీ ప్రశంసించగలను.

హరిచందనంబు మేనున
కర మొప్పెడు హస్తములను కంకణరవముల్
ఉరమున రత్నము మెఱయఁగఁ
బరిగితివో నీవు బాలప్రాయము కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! నీ శరీరము మంచి గంధముతో, అందమైన చేతులు కంకణములు, ఆభరణములతో, వక్షస్థలమున
కౌస్తుభమణితో, ప్రకాశించుచున్న శరీరముతో మద్దులొలుకుచు బాల్యమును గడిపితివీ. ఆనాటి నీ రూపమెంత
మనోహరముగా నున్నది.

అల్ల జగన్నాథు కు వ్రే
పల్లియ క్రీడార్థ మయ్యె పర మాత్మున కున్
గొల్ల సతీ యా యశోదయు
తల్లియునై చన్నుఁగుడిపె దనర గ కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! జగన్నాథా! సమస్త లోకాలకు అధిపతియైన నీకు వ్రేపల్లె వేడుకయ్యెను గదా! సాక్షాత్పర మేశ్వరునకే ఆ
గొల్ల సతీయైన యశోద తల్లి అయ్యెను గదా! నీ మహాత్మ్యమెంత గొప్పది!

అందెలు గజ్జెలు మోయగ
చిందులు ద్రొక్కుచును వేడ్క చెలువారంగా
నందుని సతీ యా గోపిక
ముందర నాడుదువు మిగుల మురియుచు కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! బాల్యమునందు నీ కాలి అందెలతో, గజ్జెలతో, ఘళ్ళు ఘళ్ళుమని గెంతుచూ, ఆడుకొనుచూ నందుని
భార్యయశోద ముందర ముద్దులొలికే నీ మాటలతోనందరిని అలరించినావు.

క్రూరాత్ముఁ డజామీళుడు
నారాయణ యనుచు నాత్మనందను బీలువన్
ఏ రీతి నేలుకొంటివి
యేరీ నీ సాటివేల్పులెందును కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! క్రూరుడైన అజామీళుడు తన అవసాన కాలమున తన కుమారుని 'నారాయణ'యని పిలిచినంతనే నీవా
క్రూరాత్మునికి మోక్షమీచ్చి కాపాడితివి. నీ సాటి వేల్పులు యికెక్కడున్నారు? లేరని భావము.

బృందావన మున బ్రహ్మ
నందార్భక మూర్తి వేణునాద ము నీ వా
మందార మూల మున గో
పిందా వూరింతువౌర వేడుక కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! మురారీ! బృందావనోద్భావనవనములలో మందార వృక్షచ్ఛాయలో నవమోహన సుందరాకారుడవై
జాలగోపాలుడవై పిల్లనగ్రోపినూదుతూ నీ ముగ్ధ మనోహర సుందరరూపముతో మమ్ములనానందపరచుదువు. ఎంత
మనోహరుడివి కృష్ణా!

ఓ కారుణ్యపయోసిధి
నా కాధారంబ వగుచు నయముగఁ బ్రోవ
న్నాకేల యితర చింతలు
నాకాధిప వినుత లోకనాయక కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! సమస్త లోకాధిపతీవైన నీవు దయాపముద్రుడవై నన్ను రక్షించుచుండగా నాకితర దైవచింతనలతో
పసియేమి? నా చింతలను బాపే సర్వాంతర్యామివి నీవేయైనపుడు నాకితర చింతలే?

వేదంబులు గననేరసి
యాది పరబ్రహ్మమూర్తి వనఘ మురారీ
నా దిక్కు జూచి కావుము
నీ దిక్కే నమ్మినాఁడ నిజముగ కృష్ణా!

తా. ఓ మురారీ! నీవు వేదాంత అతీతుడవు. నీవే దిక్కునీ మనఃపూర్వకముగా నమ్మియుంటిని. నీ చల్లని చూపును నాపై
ప్రసరింపజేసి దురుజూపి కాపాడు తండ్రీ!

పాణితలంబున వెన్నము
వేణీమూలంబునందు వెలయఁగ పింఛం
బాణి ముత్యము ముక్కున
నాణి ముగా దాల్చు లోకనాథుఁడ కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! సమస్తలోకాధిపతివైయండిననూ నీవు చిన్నపిల్లవానివలె చేతిలో వెన్నముద్దతోనూ, తలపై నెమలిపింఛముతో, ముక్కున నవమౌక్తికముతోనూ, అలరారుతున్నావుగదా.

వారిజనేత్రులు యమునా
వారిని జలకంబులాడ వచ్చిన నీ వా
చీరలు మ్రుచ్చితియిచ్చితి
నేరుపురా యదియు నీకు నీతియె కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! యమునానదిలో జలకాలాడుతున్న గోపికలచీరలను దొంగిలించి యుక్తిగా వారికి జ్ఞానోదయమును కలుగజేసిన నీ గొప్పతనమేమని పొగడుదును.

శక్రసుతు గాచుకొఱకై
చక్రము చేపట్టి భీష్ముజంపఁగ జను నీ
విక్రమ మేమని పొగడుదు
సక్రగహ సర్వలోకనాయక కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! కురుక్షేత్రసంగ్రామములో భీష్మాచార్యుని ధాటికాగలేక అర్జునుడు భీతిల్లు సమయములో నీవు చక్రమును చేతధరించి "భీష్ముని చంపుదు నీన్నుగాదు విడువుమర్జునా" యని నీవు చూపిన పరాక్రమమును వర్ణించ మేమెంతటివారము?

ఘనులగు ధేనుక ముష్టిక
దనుజుల చెండాడితొర తగ భుజశక్తిన్
అనఘాత్మ! రేవతీపతి
యనఁగా బలరామమూర్తివైతివి కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! నీవు గొప్పభుజబలము కల్గిన ధేనుకాసురుని, ముష్టికాసురుని, వధించినావు. పాపాలను పోగొట్టి ఓ శ్రీహరీ! రేవతీపతివై బలరామమూర్తివైనావు.

వలపుల తేజీ నెక్కియు
నిలపై ధర్మంబు నిలుప హీనుల దునుమన్
గతియుగము తుదని వేడుక
కలికిపిగాత నున్న లోకర్తవు కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! దుష్టశిక్షణ, శిష్టరక్షణకై భూలోకములో కలియుగాంతమున గుఱ్ఱమునెక్కి వచ్చే కల్కిమూర్తివి నీవే సుమా!

తిరుమణి దురిత విదూరము
తిరుమణి సౌభాగ్యకరము త్రిజగములందున్
తిరుమణి పెట్టిన మనుజుఁడు
పరమపవిత్రుఁడు భాగ్యవంతుఁడు కృష్ణా!

తా. ఓ కృష్ణా! తిరుమణి ధరించినవాని యొక్క పాపములు పోవును, భాగ్యమబ్బును, పాపరహితుడై, పవిత్రమైన మనసుతో ఐశ్వర్యవంతుడవగలడు.

ఏ తండ్రి కనక కశ్యపు
ఘాత కుండె యతని సుతుని కరుణను గాచెన్
భీతి సురకోటి బొగడగ
నా తండ్రి నిన్ను నేను నమ్మితి కృష్ణా!

తా. ఓ శ్రీ కృష్ణా! దేవతాసమూహము ప్రీతితో నిన్ను కీర్తించుచుండగా రాక్షసుడైన ప్రహ్లాదుని తండ్రి హిరణ్యకశిపుని వధించి యాతని బారినుండి ప్రహ్లాదుని దయతో గాచిన ఓ తండ్రి! నీన్నే నమ్మియుంటిని. కరుణతో కాపుము కృష్ణా!

శ్రీ కృష్ణ శతకము సంపూర్ణము
ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః

Keywords: Sri kRishNa Satakamu, Sri kRshNa Satakam, telugu IO Satakamulu, Sree kRshNa Satakam, Sree kRishNa Satakamu